

СЛОВО

За Мъсопостната недѣля.

*„Опрѣделенно е на човѣкътъ
„веди жъ да умрѣ; а послѣ
„това го чака сждѣ.*

Казано е въ една книга, какво Филиппъ царь Македонский ималъ при себѣ си единъ слуга, на когото работата му било само това: сѣкоя заранъ да дохожда при вратата на царската спалня и да му извиква, „Филиппе! помни че си смъртенъ човѣкъ!“ Този царь, братия, е живѣлъ у идолопоклоническитѣ врѣмена и ние виждаме, че съ тия си думи той засрава мнозина отъ днешнитѣ Християни, кои вмѣсто да си наумѣватъ сѣкога, че сж смъртни, глѣдѣтъ колкото могатъ да забравятъ това. — Дано днесъ у тия си къси думи да обрнемъ вниманието си върху това нѣщо и, спорѣдъ думитѣ Моисееви, да станемъ по-мъдри и да размислюваме за конецътъ на днитѣ си. И наистина да ли толкова смъртъта е тѣжка, за която ни са заповѣдва да мислимъ на сѣки часъ?

Да, — отъ едното имя на смъртъта намъ ни са струва и показва ни са да е нѣщо страшно и грозно; нь кой може ни каза какво нѣщо е самата смъртъ? Никой до сега отъ роднинитѣ ни, отъ съсѣдитѣ ни не са е върналъ отъ гробътъ и да ни каже каква е тя. За да познаемъ наздраво какво нѣщо е смъртъта, трѣбва да глѣдаме,